

המינים של הקרב האלה השתדלנו בהם, ויודעים אנו לערוך בקרב ובקשת ובקרב ובאבני בליסטראות, ואתה תינוק עוד לא ראית איך עורכים קרב גברים חזקים של העולם.

שמח אותו תינוק, אמר, ודאי שלא ראיתי, אבל פתוב (מלכים א-ב) אל יתהלל חוגר כמפתח. התקינו שלחן בלחם ובכל מה שצריך. אמר רבי אלעזר, כמה שמחה יש בלבי בתינוק זה, וכמה חדושים יתחדשו על שלחן זה, ולכן אמרתי שיודעתי שווג פעמוני רוח הקדש היו הולכים בה.

אמר אותו תינוק, מי שרוצה לחם על פי החרב - יאכל. שמח רבי אלעזר, חזר וקרב התינוק אליו, אמר לו, משום ששבחת עצמך, אפה צריך לערוך קרב בתחלה, ואני אמרתי בתחלה, שהקרב יהיה אחרי האכלה. אבל פעת, מי שרוצה סלת, תולה (בי"א) כלי הקרב בידיו. אמר רבי אלעזר, לך ראוי להראות מאותם כלי הקרב שלך.

פתח אותו תינוק ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם תרימו תרומה לה. פסוק זה נאמר על עמר התנופה. איזו תנופה? אם בגלל שהניפה הכהן למעלה, היא תנופה. מה אכפת לנו אם הניף או הנמיף?

אָמַר וְדַאי צָרִיף לְהַרְימָה לְמַעַלָּה, וְהִינוּ תְרוּמָה. וְאִף עַל גַּב שְׁדַרְשָׁנוּ שְׁנַיִם מִמָּאָה וְכַף זֶה, אֲבָל תְּנוּפָה מֵהִי הִרְמָה (טו)? וְסוּד חֲכָמָה פֶּאן. אִי חֲסִידִים קְדוּשִׁים, בְּעֵלֵי רְמָחִים, לֹא שִׁמְשָׁתָם אֶת רַבִּי שְׁמַעְיָה הַחֲסִיד, שְׂאָם לֹא תְדַעוּ מֵהִי תְנוּפָה, מֵהִי חֲטָה, מֵהִי שְׁעוּרָה.

הַתְּנוּפָה שְׂאֲמַרְנוּ, הִינוּ תְנַ"ו פ"ה.

רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּרָא רְחִימָא חֲבִיבָא קְדִישָׁא, הַכִּי בְעֵינָן, בְּכָל הַנִּי זִינֵי קָרְבָּא אֲשֶׁתְּדַלְנָא בְּהוּ, וְיִדְעִינָן לְאַגָּחָא בְּחֶרְבָּא, וּבְקִשְׁתָּא, וּבְרוּמָחָא, וּבְאֲבָנֵי דְקִירְטָא. וְאַנְתָּ רַבִּיא, עַד לָא חֲמִית, הִיף מַגִּיחִין קָרְבָּא, גּוֹבְרִין תְּקִיפִין דְּעֶלְמָא.

חֲדֵי הֵהוּא יְנוּקָא, אָמַר וְדַאי לֹא חֲמִינָא, אֲבָל פְּתִיב (מלכים א כ) אֵל יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כְּמִפְתָּח.

אֲתִקִּינוּ פְתוּרָא בְּנֵהמָא, וּבְכָל מַה דְּאֲצַטְרִיף. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּמַה חֲדוּ אִית בְּלִבָּאֵי בְּרַבִּיא דָּא, וְכְמַה חֲדוּשִׁין יִתְחַדְּשׁוּן עַל פְּתוּרָא דָּא, וְעַל דָּא אָמְרִית, דִּידְעָנָא דְזָגִי פְעִמוֹנֵי רוּחָא קְדִישָׁא, הוּוּ אֶזְלִין בֵּיה.

אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא, מָאן דְּבַעֵי לְנֵהמָא, עַל פּוּם חֶרְבָּא יִיכּוּל. חֲדֵי רַבִּי אֶלְעָזָר, אֶהְדֵּר וְקָרִיב יְנוּקָא לְגַבִּיהּ, אָמַר לִיהּ, בְּגִין דְּשִׁבְחַת גְּרַמָּה, אִית לָךְ לְמִיגַח קָרְבָּא בְּקִדְמִיתָא, וְאַנָּא אָמְרִית בְּקִדְמִיתָא, דְּקָרְבָּא לִיהוּי בְּתַר אֲכִילָה.

אֲבָל הַשְׁתָּא, מָאן דְּבַעֵי סוּלְתָא, תוּלָה (נ"א י"ח) מֵאֵנִי קָרְבָּא בִידוּי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לָךְ יֵאוּת לְאַחֲזָאָה מֵאֵינוֹן מֵאֵנִי קָרְבָּא דִּילָךְ.

פְּתַח הֵהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, (במדבר טו) וְהִיָּה בְּאֲכַלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תְּרִימוּ תְרוּמָה לֵי. קָרָא דָּא עַל עוֹמֵר הַתְּנוּפָה אֲתָמֵר, מָאִי תְנוּפָה, אִי בְּגִין דְּאֲנִיף לִיהּ פְּהֵנָא לְעִילָא אִיהִי תְנוּפָה. מָאִי אֲכַפַּת לָן, אִי אֲנִיף אִי מֵאִיף.

אָמַר וְדַאי אֲצַטְרִיף לְאַרְמָא לָה לְעִילָא, וְהִינוּ תְרוּמָה. וְאִף עַל גַּב דְּדַרְשִׁינָן תְּרִי מִמָּאָה, וְהַכִּי הוּא, אֲבָל תְּנוּפָה מָאִי (ס"א דא) הוּא אֲרַמוּתָא. וְרָזָא דְחֲכָמְתָא הָכָא. אִי חֲסִידֵי קְדִישִׁין, מֵאִרֵי דְרוּמָחִין, לֹא שְׁמַשְׁתוֹן לְרַבִּי שְׁמַעְיָה חֲסִידָא, דָּאִי לָאוּ תְנַדְּעוֹן תְּנוּפָה מֵאִי הִיא. חֲטָה מֵאִי הִיא. שְׁעוּרָה מֵאִי הִיא.

הַתְּנוּפָה דְקֵאמְרִינָן, הִינוּ תְנַ"ו פ"ה. וְרָזָא